

22 Φεβρουαρίου 2011

Αρ. Πρωτ. Αναφοράς: 135144

Αριθμ. ΠΕΕ: 49713/24.11.2010/2

ειδική επιστήμονας: Παρασκευή Γαληνού

210 72 89 743

Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

Δ/νση Προστασίας Οικογένειας

Αριστοτέλους 17

101 87 Αθήνα

Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων

Κλάδο Οικογενειακών Επιδομάτων

Αβέρωφ 7, 104 33 Αθήνα

Θέμα: απόρριψη αιτήματος για πολυτεχνικό επίδομα τριτέκνων

Η Αρχή έλαβε και εξετάζει αναφορά του κ. ..., κατοίκου Ηρακλείου Αττικής με την οποία ζητείται έλεγχος νομιμότητας και διαμεσολάβηση μετά την 200481/17.3.2009 απορριπτική Απόφαση της Προϊσταμένης του Κλάδου Οικογενειακών Επιδομάτων και την μετά από ένσταση εξίσου απορριπτική απόφαση 17/9.2.2010 της Επιτροπής Εκδίκασης Ενστάσεων. Η αναφορά υπεβλήθη στις 24.11.2010, κατά χρόνο που εκκρεμούσε η καθαρογραφή της δεύτερης απόφασης, την οποία και απέστειλε λίγο μετά την παραλαβή της (17.1.2011).

Μετά τη μελέτη της απορριπτικής απόφασης 17/9.2.2010 της Επιτροπής Εκδίκασης Ενστάσεων, απευθυνόμαστε τόσο στη Δ/νση Προστασίας Οικογένειας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που έχει εποπτική αρμοδιότητα κατά την εφαρμογή των μέτρων δημογραφικής πολιτικής, όπως και στον Κλάδο Οικογενειακών Επιδομάτων ζητώντας να επανεξετάσει το θέμα.

Διαπιστώσεις και επισημάνσεις:

Ο κ.έχει τρία παιδιά, τον ... που γεννήθηκε στις 6.9.1995, την που γεννήθηκε στις 25.6.1997 και τον που γεννήθηκε στις 13.5.1999, όλα εντός γάμου με την κ..... Οι δύο γονείς έλαβαν διαζύγιο με την 265/2008 Απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών στην οποία γίνεται μνεία της ανάληψης της επιμέλειας και των τριών

τέκνων από τον πατέρα, σύμφωνα με το ιδιωτικό συμφωνητικό (16.4.2007) που υπέβαλαν οι γονείς και σύζυγοι για αίτημα συναινετικού διαζυγίου. Στο ίδιο συμφωνητικό εμφανίζεται και συμφωνία των γονέων για την επικοινωνία με τα τέκνα και υπόσχεση συμμετοχής στο κόστος διαβίωσης με την καταβολή μηνιαίου χρηματικού ποσού στον πατέρα.

Μοναδικός λόγος απόρριψης του αιτήματος για πολυτεκνικό επίδομα τριτέκνων του ν. 3631/2008, άρθρο 6, είναι η χρηματική συμμετοχή της μητέρας των τέκνων στις ανάγκες διαβίωσης με την καταβολή μηνιαίου χρηματικού ποσού, χωρίς να προσδιορίζεται ότι αυτό θα αφορά έξοδα διατροφής και θα εξαιρούνται τα σημαντικά έξοδα εκπαίδευσης και άλλων φροντίδων, ευθύνη που αναλήφθηκε και συμπεριελήφθη στο ιδιωτικό συμφωνητικό των συζύγων πριν την υποβολή αιτήσεως για συναινετικό διαζύγιο. Κατά τη δικονομία των γαμικών διαφορών, η διατροφή των τέκνων δεν ρυθμίζεται με αυτό τον τρόπο και δεν απαιτείται αυτή η ρύθμιση για να υποβληθεί αίτημα συναινετικού διαζυγίου. Ο Κλάδος Οικογενειακών Επίδομάτων εκτίμησε ότι υπό αυτές τις συνθήκες δεν συντρέχει αποκλειστική ευθύνη διατροφής στο πρόσωπο του πατέρα, κανόνας δικαίου που εγγράφεται στη διοικητική πρακτική του ΟΓΑ σε βάρος των διαζευγμένων γονέων και των τέκνων τους, χωρίς να προκύπτει από την κείμενη νομοθεσία.. Στην προκειμένη περίπτωση φαίνεται να κρίνονται επιβαρυντικά τα στοιχεία και οι διευθετήσεις, πέραν των οφειλομένων, τα οποία καταγράφονται στη συμφωνία των γονέων και έτσι προσφέρονται για αποτίμηση επί πραγματικών συνθηκών, αποτίμηση που δεν προβλέπεται από τον νόμο ή τις κανονιστικές ρυθμίσεις περί την εφαρμογή μέτρων δημογραφικής πολιτικής.

Πρόκειται για απόφαση παρά την πρόταση της εισηγήτριας, πράγμα που σημαίνει ότι και στον εντολοδόχο οργανισμό δεν λείπουν οι επιφυλάξεις και κάθε άλλο παρά ομοφωνία υπάρχει για το αν η υφιστάμενη νομοθεσία οδηγεί στον αποκλεισμό των διαζευγμένων ανδρών ή γυναικών στις περιπτώσεις που λαμβάνεται διατροφή από τη μητέρα ή τον πατέρα των κοινών τέκνων. Δηλαδή ότι συντρέχει προϋπόθεση αποκλειστικής ευθύνης διατροφής πέρα από την ανάθεση της επιμέλειας των τέκνων η οποία σαφώς περιλαμβάνει ευθύνη και διατροφής.

Στην απορριπτική απόφαση της Επιτροπής Εκδίκασης Ενστάσεων γίνεται επίκληση της 8/17.1.1980 Γνωμοδότησης του Γ΄ Τμήματος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους με αντικείμενο τις προϋποθέσεις απονομής πολυτεκνικής ιδιότητας, δηλαδή κανόνες δικαίου που δεν αφορούν το επίδομα τριτέκνων και χρονικά προηγούνται της νομοθεσίας για τα μέτρα δημογραφικής πολιτικής, ν. 1892/1990, άρθρο 63, όπως έκτοτε τροποποιήθηκε και ισχύει. Η συγκεκριμένη γνωμοδότηση αντιμετωπίζει το πρόβλημα των μη συγκατοικούντων τέκνων του διαζευγμένου πατέρα, από προηγούμενο γάμο, χωρίς να αναφέρει αν ο πατέρας έχει ή δεν έχει την επιμέλειά τους, συνάγεται ωστόσο ότι δεν έχει την επιμέλεια αφού έχει υποχρεωθεί στην καταβολή διατροφής με δικαστική απόφαση. Δύσκολα θα σκεφτόμασταν αναλογική έστω εφαρμογή με πατέρα που έχει την επιμέλεια των παιδιών του με δικαστική

απόφαση και κατά το περιεχόμενο της έννοιας της επιμέλειας δεν θα μπορούσε να μην περιλαμβάνεται και η διατροφή. Ακόμη πιο δύσκολα θα σκεφτόμασταν την υποθετική περίπτωση να αιτηθεί το επίδομα τριτέκνων η μητέρα τους επί τη βάση της ελεύθερης συμφωνίας της για καταβολή διατροφής, αρχικά μεγαλύτερης, στην πορεία μικρότερης, παρά την ανάθεση της επιμέλειας στον πατέρα τους. Στην υποτιθέμενη περίπτωση που αιτείτο την παροχή η μητέρα, νομίζουμε ότι νομίμως δεν θα της χορηγείτο επειδή δεν έχει την επιμέλεια των τέκνων. Ύστερα, θα μπορούσαμε να αναρωτηθούμε αν είναι δικαιολογητικά αποδεκτό να χορηγείται επίδομα τριτέκνων όταν δύο γονείς έχουν τρία παιδιά που εμπίπτουν στις διατάξεις του νόμου, αλλά κανείς εκ των δύο γονέων να μην μπορεί να λάβει την παροχή μετά το διαζύγιο, επειδή, όπως προκύπτει στη συγκεκριμένη περίπτωση, έχουν συμφωνήσει στις καλύτερες δυνατές διευθετήσεις!

Στο προκείμενο, η θέση της Ανεξάρτητης Αρχής έχει κατ' επανάληψη εκφραστεί και προς τον ΟΓΑ, ότι δηλαδή άνδρες και γυναίκες που έχουν την επιμέλεια τριών τέκνων δικαιούνται την παροχή. Αυτό προκύπτει τόσο από το κείμενο του ν. 3631/2008 όσο και από το προφανές ότι η εγγραφή διαφορετικών προϋποθέσεων μεταξύ ανδρών και γυναικών για τη λήψη της παροχής θα συνιστούσε παραβίαση της συνταγματικής ισότητας, πράγμα που δεν νομιμοποιείται κατά την εφαρμογή μέτρων δημογραφικής πολιτικής. Μάλιστα, οσάκις ήχθη συναφής διαφορά ενώπιον δικαστηρίων, το αποτέλεσμα ήταν υπέρ της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών και ειδικά σε κείνες τις περιπτώσεις που η ενίσχυση των παιδιών μπορούσε να γίνει δι' ενός μόνο εκ των δύο γονέων (314/2007 και 1175/2008 της Ολομελείας του ΣτΕ), όπως στην προκειμένη περίπτωση που μόνο ο πατέρας έχει την επιμέλεια των τριών τέκνων.

Μια τέτοια ανάγνωση των κανόνων χορήγησης του πολυτεκνικού επιδόματος τριτέκνων θα παρήγαγε μια ακόμη ανισότητα μεταξύ γονέων και παιδιών με ή χωρίς διαζύγιο αφού δια της πηγής των εσόδων και μόνο θα εισήγαγε ασαφές και διακυμαινόμενο οικονομικό κριτήριο αποκλεισμού των παιδιών με διαζευγμένους γονείς σε μια παροχή που δεν προβλέπεται διαφοροποίηση εισοδηματικού περιεχομένου και μάλιστα το αντίθετο έχει διατυπωθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας με την 1095/2001 απόφαση της Ολομελείας.

Κατά τα λοιπά, εμμένουμε στις απόψεις που έχουμε κατ' επανάληψη εκφράσει με έμφαση στην υπερβολή να εγγράφονται και να γενικεύονται προϋποθέσεις που αφορούν ειδικά τα παιδιά που γεννήθηκαν εκτός γάμου και έχουν αναγνωρισθεί από τον πατέρα τους ή εκείνα που έχουν υιοθετηθεί και τα οποία κατ' αρχήν και κατά κανόνα δεν τελούν υπό αποκλειστική επιμέλεια του πατέρα. Η γενίκευση αυτών των προϋποθέσεων στα παιδιά που γεννήθηκαν εντός γάμου των γονέων τους και στη συνέχεια, μετά το διαζύγιο, η επιμέλεια ανατέθηκε στον πατέρα τους είναι ριζικά διαφορετική και τέτοιας συχνότητας που αν δεν πρόκειται για παρανόηση, το μόνο αποτέλεσμα είναι να στερήσει παροχές από παιδιά για το μόνο λόγο ότι η επιμέλεια ανήκει στον πατέρα, έμμεσα όμως και επειδή οι γονείς τους

είναι διαζευγμένοι. Αυτό καθίσταται σαφές όταν αντί να ληφθεί το κριτήριο της επιμέλειας για να κριθεί μέσω ποιού γονέα θα ενισχυθούν τα παιδιά, επιλέγεται το αμφίβολο και ασύμβατο με τον ΑΚ, την πολιτική δικονομία και τη δικαστηριακή πρακτική κριτήριο της αποκλειστικής ευθύνης διατροφής με αποτέλεσμα να εξαιρούνται τα τέκνα των διαζευγμένων τριτέκνων γονέων, σημαντικό τμήμα των οικογενειών που εμπίπτουν στο σκοπό των μέτρων δημογραφικής πολιτικής.

Επί του θέματος αυτού, αν δηλαδή η από κοινού συμβολή και των δύο γονέων στα έξοδα διαβίωσης των τέκνων συνιστά λόγο απόρριψης αιτήματος για επίδομα τριτέκνων και αν κατ' επέκταση ο πατέρας που έχει την επιμέλεια τριών τέκνων από τον ίδιο γάμο δικαιούται πολυτεκνικό επίδομα τριτέκνων, παραθέτουμε την παρακάτω επεξεργασία που είναι ήδη γνωστή από εξέταση άλλων αναφορών και έχει αποσταλεί στον Κλάδο Οικογενειακών Επιδομάτων.

Νομικό πλαίσιο περί πολυτεκνικού επιδόματος τριτέκνων

Το άρθρο 6 του ν. 3631/2008 στην παρ. 1 προβλέπει τη χορήγηση επιδόματος ίσου με το εκάστοτε ισχύον πολυτεκνικό επίδομα στη μητέρα που **«έχει ή αποκτά τρία ζώντα τέκνα»**, συνθήκη που αποτελεί την αρχική προϋπόθεση υπαγωγής στη χορηγούμενη παροχή. Ταυτόχρονα προβλέπει ότι η παροχή λαμβάνεται για **«κάθε άγαμο παιδί της κάτω των 23 ετών»**. Συνάγεται ότι κάθε μητέρα που έχει ή αποκτά τρία τέκνα είναι κατ' αρχήν δικαιούχος της παροχής, το ποσό της οποίας διαφοροποιείται ανάλογα με τα παιδιά που είναι κάτω των 23 ετών.

Στην παρ. 2 του ως άνω άρθρου ορίζεται ότι δικαιούχος της παροχής είναι και ο πατέρας που **«έχει τρία ζώντα τέκνα από διαφορετικούς γάμους»**, **«με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις»**, υπό την πρόσθετη πρόβλεψη, ότι **«έχει την αποκλειστική ευθύνη διατροφής τους και η μητέρα δεν επιδοτείται για τα παιδιά της αυτά»**, προφανώς για να καλύψει τις περιπτώσεις που δεν λαμβάνεται επίδομα από τις μητέρες των τέκνων από διαφορετικούς γάμους και τις πιο σπάνιες όπου ο πατέρας έχει την αποκλειστική ευθύνη αναγνωρισθέντος τέκνου ή η μητέρα του υιοθετηθέντος εκλείπει ή για σοβαρούς λόγους δε συμμετέχει στην άσκηση της επιμέλειάς του. Λόγω της σπανιότητας αυτών των περιπτώσεων και του τρόπου που μπορούν να προκύψουν, τίθεται ρητός περιορισμός να μην επιδοτείται η μητέρα για τα συγκεκριμένα παιδιά. Άλλωστε, η αποφυγή διπλής επιδότησης των ιδίων τέκνων είναι και ο λόγος που τα μέτρα δημογραφικής πολιτικής προβλέπονται κατ' αρχήν για τη μητέρα και κατ' εξαίρεση για τον πατέρα, παρότι δε συνιστούν παροχές μητρότητας αλλά παροχές στήριξης των οικογενειών που αποκτούν τέκνα και βεβαίως των ιδίων των τέκνων.

Η διατύπωση αυτής της διάταξης (παρ.2) επιβάλλει και μια ακόμη αποσαφήνιση ειδικά για τις περιπτώσεις υιοθετηθέντων και αναγνωρισθέντων τέκνων επειδή είναι πράγματι

εξαιρετική η περίπτωση να έχει υιοθετηθεί ή αναγνωρισθεί τέκνο και να έχει ο πατέρας αποκλειστική επιμέλεια, ενώ υπάρχει η μητέρα ή να επιδοτείται η μητέρα και να επιδιώκει επιδότηση και ο πατέρας. Εκτιμούμε ότι ο νομοθέτης επεδίωκε να προσδιορίσει αποκλειστική επιμέλεια για την περίπτωση που η μητέρα του αναγνωρισθέντος τέκνου εκλείπει ή αδυνατεί να την ασκήσει και την αναλαμβάνει ο πατέρας για νομικούς ή πραγματικούς λόγους. Επίσης, για την περίπτωση υιοθεσιών μετά τις οποίες εκλείπει η μητέρα. Και στις δύο περιπτώσεις παρέλκει η εξέταση για το αν λαμβάνουν οι μητέρες επίδομα. **Αν λοιπόν ο περιορισμός του να μην επιδοτείται η μητέρα που αφορά κυρίως διαζευγμένους γονείς, επειδή χωρεί από κοινού επιμέλεια των τέκνων και επιδιώκεται η αποφυγή της διπλής χορήγησης, συμπύσσεται με τον περιορισμό της αποκλειστικής ευθύνης διατροφής για εξαιρετικές καταστάσεις αναγνωρισθέντων ή υιοθετηθέντων τέκνων, θα ήταν άστοχο να επιβάλλεται συνθήκη αποκλειστικής ευθύνης διατροφής του ενός γονέα και εκεί που μια σειρά λόγοι προκρίνουν και διευκολύνουν την από κοινού συμβολή στη διατροφή των τέκνων.** Τα δικαστήρια αναθέτουν την επιμέλεια και δεν υπεισέρχονται σε ευθύνες διατροφής κατά την έκδοση αποφάσεων διάζευξης. Ακόμη και όταν υποβληθεί σχετική αγωγή, καθορίζουν ποσά διατροφής σύμφωνα με τις ανάγκες των παιδιών και τις δυνατότητες του γονέα. Ακόμη και τότε δεν αποφαινόμεθα για ευθύνη αποκλειστικής διατροφής, ακριβώς επειδή ο κάθε γονιός δεν είναι και ο μόνος υπόχρεος διατροφής των τέκνων παρά μόνον αν εκλείπει ο άλλος γονιός. Η εκτίμησή μας είναι ότι **η διατύπωση «καθώς και τα νομίμως αναγνωρισθέντα ή υιοθετηθέντα από τον ίδιο, εφόσον όμως έχει την αποκλειστική ευθύνη διατροφής τους», είναι παρενθετική και ο περιορισμός της αποκλειστικής ευθύνης διατροφής αφορά μόνο αυτά τα τέκνα.**

Στο τέλος της παρ. 1 ορίζεται ότι η παροχή **«καταβάλλεται σε όποιον έχει την κύρια ή αποκλειστική ευθύνη διατροφής των τέκνων»** μεριμνώντας για τρεις διαφορετικές περιπτώσεις όπου η κύρια ή αποκλειστική ευθύνη διατροφής δεν ανήκει στη μητέρα που «έχει ή αποκτά τρία ζώντα τέκνα.» Διακρίνονται, λοιπόν, τρεις συνθήκες κατά τις οποίες η κύρια ή αποκλειστική ευθύνη διατροφής δεν μπορεί ή δεν επιλέγεται να ανήκει στη μητέρα.

Στην πρώτη συνθήκη, του **θανάτου της μητέρας**, εκ της οποίας αντλείται το δικαίωμα, ο νομοθέτης αναζητά ποιος έχει την ευθύνη διατροφής, ο πατέρας ή άλλο πρόσωπο.

Στη δεύτερη **«περίπτωση υπαίτιας εγκατάλειψης των τέκνων του και οριστικής διακοπής της συγκατοίκησης»**, μεριμνώντας για περιπτώσεις που παρά την ύπαρξη εγγάμου σχέσεως, φυσικής εκτός γάμου μητρότητας ή αναγνωρισμένης πατρότητας, ο γονέας μπορεί να μη συγκατοικεί με τα παιδιά και για τούτο να μην έχει τεκμήριο κύριας ή αποκλειστικής ευθύνης. Είναι λογικό να αποτελεί ζητούμενο το ποιος έχει την κύρια ή αποκλειστική ευθύνη, είτε επειδή δεν είναι προφανές, είτε

επειδή μπορεί να αποτελεί αντικείμενο διϊστώντων συμφερόντων και επιδιώξεων. Υπονοείται, ωστόσο, ότι το δικαίωμα πηγάζει από τη μητέρα ή τον πατέρα και στη συνέχεια αναζητείται το πρόσωπο δια του οποίου θα ενισχυθούν τα παιδιά.

Στην (τρίτη) περίπτωση του **διαζυγίου**, όπου σύμφωνα με τους κανόνες του οικογενειακού δικαίου και τη δικονομία των γαμικών διαφορών, η ανάθεση/ανάληψη της επιμέλειας από κοινού ή κεχωρισμένως, συνολικά και ενιαία για όλα τα παιδιά ή τμηματικά και ειδικά για το κάθε παιδί, μπορεί να ρυθμίζεται διαφορετικά σύμφωνα με τις ανάγκες, ευχέρειες και βουλήσεις των διαδίκων και βεβαίως σύμφωνα με τις πραγματικές καταστάσεις. Είτε μέσω συναινετικού διαζυγίου, είτε σε κατ' αντιδικία διαζεύξεις, είτε σε αγωγές και αιτήσεις για ρύθμιση της επιμέλειας των κοινών τέκνων, οι γονείς και τα δικαστήρια αποφασίζουν μετά από εξέταση και αξιολόγηση εναλλακτικών επιλογών. Και σε αυτή την περίπτωση αναζητείται το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που έχει ή έχουν την επιμέλεια και δια των οποίων θα ενισχυθούν τα παιδιά.

Είναι προφανές ότι με αυτή τη συμπληρωματική ρύθμιση της παρ. 1, ο νομοθέτης έχει κατά νου δικαιούχους και των δύο φύλων, συμπεριλαμβάνει τη μητέρα και τον πατέρα και διακρίνει δύο στάδια κρίσεως, πρώτον ποιοί είναι δικαιούχοι και δεύτερον ποιοί λαμβάνουν μέρος ή σύνολο της παροχής. Προκειμένου να συμπεριληφθούν όλα τα τέκνα τριτέκνων ζευγαριών, αλλά και τριτέκνων γονέων ανεξάρτητα από το φύλο, προβλέπεται να εισπράττεται το επίδομα από τον γονέα ή άλλο πρόσωπο που έχει αναλάβει την επιμέλεια και διατροφή του κάθε τέκνου του οποίου η μητέρα έχει ή αποκτά τρία παιδιά ή ο πατέρας έχει τρία παιδιά από διαφορετικούς γάμους και για ένα ή περισσότερα από αυτά δε λαμβάνει την παροχή η μητέρα τους.

Κατά συνέπεια, λειτουργούν δύο στάδια αποτίμησης των πραγματικών περιστατικών κατά το χειρισμό αιτημάτων για υπαγωγή στο επίδομα τριτέκνων. Πρώτον, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις τριτεκνίας, δηλαδή αν έχουν αποκτηθεί τρία τέκνα και ποια από αυτά είναι άγαμα και κάτω των 23 ετών για να καθοριστεί το δικαιούμενο ποσό. Σε δεύτερο στάδιο, για ποια από αυτά τα τέκνα και σε ποιόν θα χορηγηθεί το επίδομα.

Τα παραπάνω προκύπτουν από την ανάγνωση του κειμένου του άρθρου 6 εν όψει των συναφών διατάξεων του Αστικού Κώδικα και των συνήθων πρακτικών κατά τη ρύθμιση της επιμέλειας των τέκνων μετά από διαζύγιο. Επιπρόσθετα, θα μπορούσε να σημειωθεί ότι αντίθετη ανάγνωση και ερμηνεία παρεκκλίνει του σκοπού της διάταξης αφού αντί να ενισχύει γονείς που έχουν ή αποκτούν τρία τέκνα, εξαιρεί σημαντικό τμήμα του πληθυσμού που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων εγγράφοντας όρους ρύθμισης της επιμέλειας και διατροφής μετά από διαζύγιο, χωρίς να προβλέπεται σχετική εξουσιοδοτική ευχέρεια για κανονιστική ρύθμιση, πόσω μάλλον για αποκλεισμό μέσω ατομικής διοικητικής πράξης. Οπωσδήποτε ο νομοθέτης του άρθρου 6 του ν. 3631/2008 δεν είχε πρόθεση να ρυθμίσει τα

περί επιμέλειας τέκνων μετά από διαζύγιο ή να διαχωρίσει τους τριτέκνους διαζευγμένους γονείς ανάλογα με τις διευθετήσεις της επιμέλειας και διατροφής των τέκνων.

Κατά συστηματική ερμηνεία, η εγγραφή προϋπόθεσης αποκλειστικής ευθύνης διατροφής των παιδιών από πρώτο γάμο για να λάβει ο πατέρας που έχει ή απέκτησε τρία παιδιά την παροχή θα οδηγούσε σε δυσμενή μεταχείριση κάποιων παιδιών και γονέων που πληρούν την κύρια προϋπόθεση υπαγωγής (ύπαρξη τριών παιδιών). Μάλιστα, με δυσμενέστερη μεταχείριση αυτών που λόγω αποδεδειγμένα διπλών στεγαστικών διευθετήσεων και αυξημένων εξόδων επικοινωνίας αντικειμενικά βαρύνονται περισσότερο με το μέγεθος των παιδιών τους. Αυτό, ειδικά δεν προκύπτει από τη βούληση του νομοθέτη και δεν συνάδει με το δημογραφικό χαρακτήρα της παροχής.

Συμπερασματικά, εκτιμούμε ότι η συγκεκριμένη περίπτωση είναι από τις πιο προφανείς όπου οι νόμιμες διευθετήσεις της επιμέλειας των τέκνων μεταφέρουν το δικαίωμα επιδόματος τριτέκνων στον πατέρα, χωρίς να έχει τρία παιδιά από περισσότερους του ενός γάμους, αλλά από έναν μόνο γάμο. Αντίθετη ανάγνωση των κανόνων δικαίου και της συνολικής νομοθεσίας που αφορά στο θέμα φαίνεται επισφαλής και έξω από τα συνήθη του οικογενειακού δικαίου που ισχύει στη χώρα μας. Παρακαλείται ο Κλάδος Οικογενειακών Επιδομάτων όπως άμεσα επανεξετάσει το θέμα και χορηγήσει την παροχή. Από τη Δ/ση Προστασίας Οικογένειας ζητείται η ανάληψη πρωτοβουλιών που θα αποσαφηνίσουν την κατάσταση, ενδεχομένως και μετά από υποβολή ερωτήματος στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.

Κοιν.:

Με τιμή,

Γιάννης Σακέλλης,
Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη